

VIEREENHEID DECEMBER 2021

Vijftig jaar geleden stierf Godfried Bomans. Ter gelegenheid daarvan is er een boek met verhalen van hem verschenen. Hoewel Bomans over het algemeen humoristische vertellingen schreef, hadden sommige ook een ernstige kant. Hieronder een verhaal uit het boek, dat als titel meekreeg: 'In alle ernst'

Bart Smits

EEN WITTE KERST

door Godfried Bomans

Er was eens een man die het kerstfeest grondig wilde vieren.

Hij haalde een laddertje uit de schuur en spande langs het plafond de rode papieren slingers die daarvoor garant zijn. Aan de lamp hing hij een van die rode bellen, die opgevouwen weinig lijken, maar naderhand nog aardig meevallen. Toen dekte hij de tafel. Hij had hiervoor urenlang over drie winkels verdeeld in de rij gestaan, maar het zag er dan ook goed uit. Naast elk bord stak hij ten slotte een kaarsje aan, waarvan je er tien in een doos koopt, en klapte in zijn handen. Dit was het teken om binnen te komen. Zijn vrouw en kinderen, die al die tijd in de keuken elkaar met een verlegen glimlach hadden aangekeken, kwamen bedremmeld binnen. "Nee maar," zeiden ze, "dat had je niet moeten doen." Maar omdat hij het toch gedaan had gingen ze blij zitten en keken elkaar warm aan. "En nu gaan we niet alleen smullen," zei de man, "we moeten ook beseffen wat er nu eigenlijk gebeurd is." En hij las voor hoe Maria en Jozef alle herbergen afliepen, maar nergens was er plaats. Maar het kind werd ten slotte toch geboren, zij het

in een stal. En toen begonnen ze te eten, want nu mocht het, al was er dan veel ellende in de wereld. "Kijk," zei de man "dat is nu Kerst vieren en zo hoort het eigenlijk." En daarin had hij gelijk. En zij verwonderden zich over de hardvochtigheid van al die herbergiers, maar het was ook tweeduizend jaar geleden moet je denken, zo iets kwam nu niet meer voor. Op dat ogenblik werd er gebeld. De man legde de banketstaaf die hij juist aan de mond bracht, verstoord weer op zijn bord. "Dat is nu vervelend," zei hij, "er is ook altijd wat." Hij knoopte zijn servet los, sloeg de kruimels van zijn knie en slofte naar de voordeur.

Er stond een man op de stoep met een baard en heldere, lichte ogen. Hij vroeg of hij hier ook schuilen mocht, want het sneeuwde zo. Het was namelijk een witte Kerst, dat heb ik nog vergeten te zeggen, hoe kan ik zo dom zijn. De beide mannen keken elkaar een ogenblik zwijgend aan en toen werd de een door een grote drift bevangen. "Uitgerekend op Kerstmis," zei hij, "zijn er geen andere avonden." En hij sloeg de deur hard achter zich dicht. Maar terug in de kamer kwam er een vreemd gevoel over hem en de tulband smaakte hem niet. "Ik ga nog eens even kijken," zei hij, "er is iets gebeurd, maar ik weet niet wat."

Hij liep terug naar de stoep en keek in de warrelende sneeuw. Daar zag hij de man nog juist om de hoek verdwijnen, met een jonge vrouw naast zich, die zwanger was. Hij holde naar de hoek en tuurde de straat af, maar er was niemand meer te zien. Die twee leken wel in de sneeuw te zijn opgelost. Want het was, zoals gezegd, een witte Kerst.

Toen hij weer in de kamer kwam zag hij bleek en er stonden tranen in zijn ogen. "Zeg maar even niets," zei hij, "die wind is wat schraal, het gaat wel weer over." En dat was ook zo, men moet zich over die dingen kunnen heen zetten. Het werd nog een heel prettig Kerstfeest, het was in jaren niet zo echt geweest. Het bleef sneeuwen, de hele nacht door en zelfs het kind werd opnieuw in een schuur geboren.

NIEUWS UIT DE GEMEENTEN

Sappemeer – Noordbroek

Adventmiddag

Als de corona maatregelen het toe laten vieren we op donderdagmiddag advent.

Vanaf 14.30 uur tot 16.00

Willem vertelt een dierenverhaal en Henk Hekman speelt piano.

World Fellowshipday

De viering van World Fellowshipday vindt in principe plaats in Middelstum. Mocht er tegen die tijd toch een grotere ruimte nodig zijn, dan wordt uitgeweken naar Sappemeer.

Is uw mailadres bij ons bekend, dan ontvangt u van tevoren bericht als de dienst naar Sappemeer verplaatst wordt. U kunt ook altijd even contact opnemen met Atsje van der Meer of Yvette Krol.

Onze grootste Angst,

Onze grootste angst is niet dat wij onbekwaam zijn.

Onze grootste angst is dat wij mateloos krachtig zijn.

Het is ons Licht niet onze Duisternis, dat ons het meest beangstigt.

Wij vragen ons af: Wie ben ik om briljant, schitterend, getalenteerd en fabelachtig te zijn?

Eigenlijk, wie ben je om dat Niet te zijn??

Je bent een kind van God.

De wereld is er niet mee gediend als je je klein houdt.

Er is niets verlichtends aan als je ineen krimpt

zodat andere mensen zich door jou niet onzeker voelen.

Wij zijn allemaal bestemd om te schitteren zoals kinderen.

Wij zijn geboren om de glorie van God, die in ons huist zichtbaar te maken.

Het is niet alleen in sommigen van ons; Wij hebben het allemaal.

Als wij ons eigenlicht laten schijnen

geven wij onbewust andere mensen toestemming om hetzelfde te doen.

Wanneer wij van onze eigen angsten worden bevrijd,

maakt onze aanwezigheid anderen automatisch Vrij.

Marianne Williamsen. (Van a return to love)

Dit gedicht wilde ik graag met U delen. De tekst het raakt me aan Atsje .

UIT DE REGIO

KLIEDERKERST

Zondag 19 december, van 15.00-17.00 uur

Locatie: Doopsgezinde kerk Groningen

Op 19 december gaan jong en oud in Groningen samen op zoek naar de figuren van het kerstverhaal. Omdat we op dit moment nog niet met zekerheid kunnen zeggen of Kliederkerst dit jaar in fysieke vorm door kan gaan, vragen wij je deze keer je van te voren op te geven, zodat we je op de hoogte kunnen houden van eventuele wijzigingen. Je kan je aanmelden door een mailtje te sturen naar yvetttekrol@hotmail.com of te bellen naar 06-14111847.

